

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2021, č. j. 10.01-000322/21-003 a žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2022, č. j. 18 A 74/2021 - 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným usnesením Městský soud v Praze (dále jen „napadené usnesení“ a „krajský soud“) zastavil řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované (výrok I.) a vyzval žalobce, aby do 15 dnů od doručení zaplatil soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí ve výši 3000 Kč (výrok II.). V závěru napadeného usnesení krajský soud žalobce mimo jiné poučil, že *„proti výroku I. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. [...] Proti výroku II. tohoto usnesení není přípustný opravný prostředek (§ 14 zákona č. 549/1991 Sb.). Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží (§ 9 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb.).“*

[2] Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 3. 2022 kasační stížnost, kterou žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti výroku II. napadeného usnesení. Výslovně uvedl, že výrok I. napadeného usnesení nenapadá. Výrok II. však považuje za ekvivalentní rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatel dále namítá, že usnesení krajského soudu ze dne 18. 10. 2021, č. j. 18 A 74/2021 – 12, o žalobě proti rozhodnutí nepojednávalo. Krajský soud přitom nemajetnost stěžovatele nepopírá. Ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí se již nejedná o zjevně bezúspěšný návrh a o žádosti o osvobození od soudního poplatku tak nebylo vůbec rozhodnuto. Tvrdí, že v jeho poměrech nastaly nové okolnosti a zpochybňuje argumentaci krajského soudu o četnosti a účelovosti jeho podání.

[3] Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *kasační stížnost je dále nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.*

[4] Výrokem II. napadeného usnesení, proti němuž výhradně stěžovatel ve své kasační stížnosti brojí, krajský soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku.

[5] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že *„výzva soudu k zaplacení soudního poplatku je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná.“* (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008 - 47 a usnesení ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, publ. pod č. 973/2006 Sb. NSS).

[6] Výzva k zaplacení soudního poplatku je „*upozorněním na zákonnou povinnost zaplatit soudní poplatek, avšak sama o sobě výzva nezakládá žádné negativní důsledky pro účastníky řízení*“ (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 As 2/2005 – 37, či ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 – 47, publ. pod č. 973/2006 Sb. NSS, aktuálně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2021, č. j. 5 As 186/2021 - 15).

[7] Výrok II. napadeného usnesení má tedy charakter rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení, a proto proti němu není přípustná kasační stížnost. O tom krajský soud v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil.

[8] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podaná proti výroku II. napadeného usnesení – výzvě k úhradě soudního poplatku je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřipustná, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než ji odmítnout, aniž by se zabýval věcnou správností výroku usnesení [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné uvést, že usnesení krajského soudu ze dne 18. 10. 2021, č. j. 18 A 74/2021 – 12, o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků a o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované a v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, přezkoumal Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 1. 2022, č. j. 9 As 225/2021 - 19, přičemž kasační stížnost stěžovatele zamítl a ztotožnil se s posouzením krajského soudu, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem i žaloba proti rozhodnutí žalované zjevně nemohou být úspěšné. Nejvyšší správní soud i krajský soud jsou rozsudkem č. j. 9 As 225/2021 - 19 vázány.

[11] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že nesouhlas s výzvou k úhradě soudního poplatku lze namítat v kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Po marném uplynutí patnáctidenní lhůty k zaplacení soudního poplatku o zastavení řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované krajský soud rozhodl usnesením ze dne 16. 3. 2022, č. j. 18 A 74/2021 - 41, doručeným stěžovateli dne 21. 3. 2022. Ačkoliv byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti tomuto usnesení kasační stížnost, Nejvyššímu správnímu soudu z jeho činnosti není známo, že by tak učinil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 12. května 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu